

LIÊN HIỆP CÁC HỘI VĂN HỌC NGHỆ THUẬT VIỆT NAM
HỘI VĂN HỌC NGHỆ THUẬT CÁC DÂN TỘC THIỂU SỐ VIỆT NAM

DƯƠNG THỊ NHỤN

THUYỀN NGHIÊNG



NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN

LIÊN HIỆP CÁC HỘI VĂN HỌC NGHỆ THUẬT VIỆT NAM
HỘI VĂN HỌC NGHỆ THUẬT CÁC DÂN TỘC THIỀU SỐ VIỆT NAM

DƯƠNG THỊ NHỤN

THUYỀN NGHIÊNG

Tiểu thuyết

NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN

**ĐỀ ÁN BẢO TỒN, PHÁT HUY GIÁ TRỊ
TÁC PHẨM VĂN HỌC, NGHỆ THUẬT
CÁC DÂN TỘC THIỀU SỐ VIỆT NAM**

Cố vấn Ban Chỉ đạo: Nhà thơ Hữu Thỉnh

Chủ tịch Liên hiệp các Hội Văn học nghệ thuật Việt Nam

BAN CHỈ ĐẠO

1. Nhà văn Tùng Điện (Trần Quang Điện)	<i>Trưởng ban</i>
2. Nhà nghiên cứu, TS. Đoàn Thanh Nô	<i>Phó Trưởng ban</i>
3. TS. Trịnh Thị Thủy	<i>Phó Trưởng ban</i>
4. Nhạc sĩ Nông Quốc Bình	<i>Ủy viên kiêm Giám đốc</i>
5. GS.TS. Nguyễn Xuân Kính	<i>Ủy viên</i>
6. PGS.TS. Lâm Bá Nam	<i>Ủy viên</i>
7. ThS. Vũ Công Hội	<i>Ủy viên</i>
8. ThS. Phạm Văn Trường	<i>Ủy viên</i>
9. ThS. Nguyễn Nguyên	<i>Ủy viên</i>
10. ThS. Nguyễn Ngọc Bích	<i>Ủy viên</i>

Giám đốc

Nhạc sĩ Nông Quốc Bình

LỜI GIỚI THIỆU

Ủy ban toàn quốc Liên hiệp các Hội Văn học nghệ thuật Việt Nam là tổ chức chính trị - xã hội - nghề nghiệp, thành viên của Mặt trận Tổ quốc Việt Nam, mái nhà chung của các Hội Văn học nghệ thuật cả nước. Liên hiệp gồm 74 tổ chức thành viên với trên 45.000 hội viên là văn nghệ sỹ thuộc các Hội Văn học nghệ thuật chuyên ngành Trung ương và các Hội Văn học nghệ thuật tỉnh, thành phố trực thuộc Trung ương, trong đó có Hội Văn học nghệ thuật các Dân tộc thiểu số Việt Nam.

Trải qua gần 25 năm hình thành và phát triển, đến nay Hội Văn học nghệ thuật các Dân tộc thiểu số Việt Nam đã có hơn một nghìn hội viên, trong đó gần 600 hội viên là người dân tộc thiểu số hoạt động tại 34 tổ chức cơ sở và các chi hội, tinh thành hội trong cả nước. Trong giai đoạn từ năm 1999 đến nay, được sự quan tâm của Đảng và Nhà nước, đã có hàng nghìn công trình, tác phẩm văn học, nghệ thuật các dân tộc thiểu số Việt Nam được sưu tầm, nghiên cứu, biên dịch, sáng tạo.

Bộ sách này là một phần của Đề án “Bảo tồn, phát huy giá trị tác phẩm văn học, nghệ thuật các dân tộc thiểu số Việt Nam”, với mục tiêu là thực hiện chính sách dân tộc của Đảng, Nhà nước nhằm bảo tồn, phát huy giá trị tác phẩm văn học, nghệ thuật các dân tộc thiểu số Việt Nam; quảng bá di sản văn hóa các dân tộc thiểu số Việt Nam với bạn bè thế giới; góp phần xây dựng nền văn hóa Việt Nam tiên tiến, đậm đà bản sắc dân tộc và xây dựng khối đại đoàn kết toàn dân tộc, thúc đẩy tiến trình đẩy mạnh công nghiệp hóa, hiện đại hóa đất nước và hội nhập quốc tế; bổ sung nguồn tài liệu phục vụ công tác giảng dạy, nghiên cứu, trao đổi, giao lưu và phát triển văn hóa giữa các tộc người, nhân dân trong và ngoài nước, với cộng đồng quốc tế.

Bộ sách là kết quả từ kho tài liệu hàng nghìn công trình, tác phẩm đã được nghiên cứu, sưu tầm, biên dịch, sáng tạo qua nhiều thế hệ tác giả, nghệ nhân, hội viên của Hội Văn học nghệ thuật các Dân tộc thiểu số Việt Nam.

Trong quá trình thực hiện bộ sách, Ban Chỉ đạo mong nhận được góp ý của quý bạn đọc gần xa.

TM. BAN CHỈ ĐẠO

TRƯỞNG BAN

Nhà văn Tùng Điền

Phó Chủ tịch Thường trực

Liên hiệp các Hội Văn học nghệ thuật Việt Nam

CHƯƠNG I

Làng Đông Phong có tới hàng chục dòng họ, trong đó họ Hoàng lớn nhất. Gần năm trăm nhân khẩu mang họ Hoàng làm không ít các dòng họ khác phải ghen tị. Vào thời buổi phải có vây có cánh mới có quyền hành lợi lộc, từ trước tới nay, ai muốn làm cán bộ qua hình thức bầu bán đều phải luy họ Hoàng. Vì thế người họ Hoàng có cái thế riêng mà các họ khác không có.

Thằng Vớ là một ngoại lệ. Nó to như võ sĩ *Sumô*, bước đi kềnh càng dang gần hết con đường làng trải ximăng. Thế nhưng đầu nó không nghĩ ngợi nhiều. Ai xui gì làm này, kể cả việc xấu, kể cả người ngoài họ. Vài bò gao, mươi nghìn bạc đủ cho một ngày. Thì họ Hoàng cũng phải có cái gì để người họ khác có thêm sự tự tin đem so sánh mà sống chứ. Chẳng nhẽ cái hay cái tốt họ Hoàng giành hết. Thế có khác gì quân ăn cướp. Ấy là mọi người nghĩ trong bụng thế. Mỗi khi Vớ gây ra vụ gì đó để họ Hoàng phải xấu hổ, người họ khác đắc ý lắm.

Mới sáng tinh mơ Vớ đã đói. *Bụng đói đâu gói phải bò*, nó đi tìm ông Hình. Ông Hình thuê nó đồ thuốc

sâu xuống ao nhà bà Cần. Ông Hình là người lớn, già rồi còn ăn quyết đúra cháu không nhà không cửa không cha không mẹ. Cá nhà bà Cần chết hết, ao tát cạn mấy ngày rồi mà tiền không trả. Đã thế nó phải gào lên để cả làng Đông Phong này biết.

- Chuyện lạ bà con ơi... Có người nói dối, có người nuốt lời..

- Xui người ta rồi giờ mặt... Bà con ơi...

- Người lớn ăn quyết... ơi... ơi... ông Hình...

Miệng gào chân bước, âm thanh buồi sớm vang vọng khắp làng trên xóm dưới. Ông Hình lập cập chạy ra:

- Vớ! Ai cho mày nói năng linh tinh. Tao vả tan mồm bây giờ. Đi về mau! Chỉ giỏi nói láo.

- Ông bảo cho cháu năm chục sao không đưa? Cháu không có gì ăn từ hôm qua rồi. Cháu đang đói đây!

Thời buổi này mà còn có người kêu đói. Tiên sư nó chứ. Ăn như hà mã ở nhà ông còn giờ thói ăn vạ. Mặt ông Hình tím lại. Ông đưa tay giặt cặp quần. Phút chốc ống quần cao gần đầu gối để lộ hai chiếc ống đồng thăng tuột:

- Thằng này không biết điều. Mày ăn vạ ông hử? Ông cho hết cái này đến cái khác quen mồm rồi phải không? Mày là người họ nào mà ăn nói ngu thế hử? Cút xéo đi đâu thì cút. Ông không bố thí cho gì nữa....